

AZ IGAZ ÉS A HAMIS HIT

2014. december 28.

– Fábíán Attila tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Drága Mennyei Atyám, hozzád jövünk. Drága Úr Jézus, imádunk téged és a te nevedben imádjuk a Mennyei Atyánkat. Köszönjük neked az áldott jelenlétedet, hogy túlradóan megtöltöd ezt a termet a Szent Szellemed kenetével és jelenlétével. És betöltesz a mai napon minden szükségét. Minden szívet megelégtítesz a mai napon. Bármi kérdéssel, éhséggel jöttek ide az emberek, megadod nekik azt, Atyám, túlradóan, feljebb, hogy nem mint kérnék, vagy elgondolnák, a Jézus nevében. Ámen.

A zsebkendők felett imádkozik a gyülekezet. Kérem, hogy egy pillanatra csukjátok be a szemeteket, egy kicsi várakozás következik. Az imádatod sokkal személyesebb lesz, hogyha *érezed* is azt, amit *énekelsz*, és nemcsak fejből énekled, hogy értem haltál meg a kereszten, hanem a *szívedből énekled* ezt.

Annyi különbség van a kettő között, mint az éjszaka és a nappal között. Ezt a dalt most ismét el fogjuk énekelni és kérlek téged, hogy a szemeidet emeld az Úr Jézusra, és a *szívedből adjál hálát* Neki, mert egész évben az Ő végtelen kegyelmével megoltalmazott téged és bőven van, amiért hálád adjunk néki.

Dicséret következik: *Megemlékezem értem ontott véredről, nem felejttem el, hogy miért szeretsz. Megemlékezem összetört testedről, nem felejttem el, hogy miért haltál meg. Megemlékezem értem ontott véredről, nem felejttem el azt, hogy miért szeretsz. Megemlékezem összetört testedről, nem felejttem el, hogy miért haltál meg.*

Áldalak, Uram áldalak, irgalmad, kegyelmed dalra indított, áldalak, Uram áldalak. Nem felejttem el, nem felejttem el, hogy értem haltál meg a kereszten. És áldalak Uram, áldalak. Irgalmad, kegyelmed dalra indított. Én áldalak, Uram áldalak, és nem felejttem el, én nem felejttem el, hogy értem haltál meg a kereszten. Áldalak, Uram, áldalak irgalmad, kegyelmed dalra indított. Áldalak Uram, áldalak. Nem felejttem el, én nem felejttem el, nem felejttem el, nem felejttem el, nem felejttem el, hogy értem haltál meg a kereszten.

A szent kezeinket emeljük fel hozzád mennyei Atyám. Köszönjük Neked ezt a 2014-es évet. Köszönjük, hogy egész évben együtt járhattunk veled, tanulhattunk tőled, hogy a Szellem kenetében növekedhettünk, hogy megismerhettük a te jóságodat, a te végtelen irgalmadat, a testünk meggyógyulhatott és megláthattuk azt, hogy te vagy a szükségleteink betöltője. Te vagy a *gyarapodást adó Isten*.

Köszönjük neked azt, hogy megoltalmaztál, megvédelmeztél bennünket, a családjunkat, a szolgálatunkat, a gyülekezetünket, az országunkat. Köszönjük neked, hogy békében élhetünk egymással, és hogy a te irgalmad, kegyelmed soha nem hagy el bennünket. Hittel tekintünk a következő évre, elváró reménységgel, elváró hittel vagyunk abban, hogy azok a magok, amelyeket elvetettünk, a jövő évben teremni fognak, gyümölcsöt hoznak a te dicsőségedre.

És meglátjuk a te jószágodat megnyilvánulni az életünkben, a családjunk életében, a gyülekezet életében, az országunk életében. És meglátjuk a szemeinkkel, hogy az Evangélium terjed, és nagyon sokan követik a hitet, a Jézus nevében. És hűségessé válnak, és odaszántakká válnak, és elkötelezettek válnak a hívők és megengeded nekünk, hogy meglássuk ezt a szemeinkkel, a Jézus nevében.

Köszönjük Neked, hogy jó terveid vannak, jó elképzeléseid vannak a mi életünkre vonatkozóan, a jövő évvel kapcsolatban is. Kérünk Téged, hogy add nekünk a látásodat, hadd lássuk mi is azt a saját életünkben, amelyet Te látsz a jövő évvel kapcsolatban bennünk.

Hadd ragadjuk azt meg, hogy szóljuk azt hittel, hadd hozzuk azt valóságba a Jézus nevében a Te dicsőségedre, a Te nevednek magasztalására, Jézus hatalmának és dicsőségének a magasztalására örökkön örökké, az Ő nevében. Ámen.

Öleld meg a melletted állót, mondd neki, hogy jó helyre jöttél ma, az Úr szólni fog hozzád és jobb az, hogy eljöttél, mint hogy otthon maradtál volna. Amint látjátok Jim Sanders helyén állok most itt. Nem foglaltam el az ő helyét, helyettesítő pásztor vagyok itt, helyettesítő szolgálatot töltök most be.

Jim Sanders és felesége az Egyesült Államokba utaztak az ünnepekre. Családlátogatáson vannak és a pihenő idejüket töltik ott. És kérlek benneteket, ha már itt az imádatban és az imádságban vagyunk, emeljük fel őket a hitünkkel, és a szívünkkel is őket az Úr trónja elé, és szóljuk az ő áldásukat és védelmüket az útjukon, a szolgálatukon. Uram, a te kegyelmed nyilvánuljon meg az ő életükben, minden napon, a Jézus nevében. Ámen.

Jim Sanders sokunk számára hozta el a hit üzenetét, amelyért mindig is hálásak leszünk neki. Szeretném megkérdezni, hogy hányan vagytok itt, akik az ő szolgálata által kerültetek Krisztusba? Nagyon sok kéz van a magasban, és ezért hálásak vagytok neki az Úrban. Az ő élete, szolgálata, amiben ő áll feleségével együtt, nagyon jó föld, ahová bátran vetheti az ember a magjait, mert Isten meg tudja áldani a jó földre vetett magot. Ámen.

Isten használja őket, hogy nagyon sok embert megérintsenek, és ennek a sok embernek része vagyok én is, és része vagy te is. Ne legyél ma elkeseredve, amiért nem őket látod és hallod itt, hanem engem, legyél elégedett ezzel. Hogyha most nem is vagy elégedett, az alkalom végére hiszem, hogy az Úr megelégtíti a szívedet, a lelkedet, a testedet, és az egész valódat és valóban többet fogsz kapni, mint amilyen elvárással ide jöttél.

Bár azt szoktam prédikálni, hogy az ember mindig annyit kap, amennyit elvár, hogy megtörténjen vele. A te *hited szerint kapod* meg azt, amit Istentől el tudsz nyerni, s nem az alapján, amit Isten ereje lehetővé tenne számodra, mert az sokkal hatalmasabb. A mi hitünk az, ami *tudja mozgatni Isten erejét*, és szeretnék a mai napon erről beszélni.

Azonban mielőtt belekezdenék, kérlek, jelentsd most ki velem együtt: *A mai napon befogadom, amit hallok. A szívem kész rá, az elmém tiszta, és meg fogok változni az Ige szerint. Eloldozom a Szent Szellem munkáit, és nem hátráltatom Őt. Elváró hittel állok itt, a Jézus nevében. Ámen.*

Ha azt mondom, hogy halleluja, mit mondasz rá? Halleluja! Pásztorként hadd köszöntselek benneteket, aki nem ismerne, nem feltétlenül kell, hogy tudja a nevemet, de Fábrián Attilának hívnak, a szekszárdi gyülekezetnek vagyok a pásztorja sok éve. A következő évben lesz húsz éve, hogy az Úrban vagyok, és talán tizenhét éve szolgállok, nem is tudom pontosan.

És már sok éve, mióta a szolgálatban vagyok, gondolkodom azon, és keresem az Úr arcát azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehetne *megérinteni* azokat a hívőket, akik nagyon régóta

gyülekezetbe járnak, de valahogy *belesüllyedtek a vallásosságba*. Belesüllyedtek abba, hogy teljesen ellenállóvá váltak minden egyes tanításra.

Talán tudod, hogy miről beszélek. Talán nem érted most még, de sok hívő van a gyülekezetben, Krisztus Testében, aki szinte be van oltva a *megértés ellen*. És szinte semmit nem tudsz neki mondani az Igéből, mert annyira begyepesedett a gondolkodásmódja. Annyira bedugultak a fülei, és annyira megkeményedett a szíve, miközben szereti Istent, és mégsem ér el hozzá az a teljesség és az *Evangelium világosságának a gazdagsága*, amiben élhetne. Csupán egy megszokás és egy rutin van bennük.

Elfogadták már Jézust nagyon régen, újjászülettek Krisztusban, meg is gyógyultak. Eleinte még sok-sok megtapasztalásuk volt, és elkezdtek hallani a jó életről, de valahogy sosem kezdték el azt élni. Sok ilyen keresztény van.

Talán te is közülük való vagy, és felmerült benned a kérdés, hogy mikor leszek már olyan áldott, mint amilyen áldott lehetnék, mint amit látsz más emberek életében. Vagy mikor jön már az életemben az a teljesség, amiről a pásztor, a prédikátor hónapok óta vagy évek óta beszél? Mikor leszek már én is áldott?

Az alkalom előtt beszélgettem egy kedves pásztorrestvérrel. Feljött benne egy történet az egyik hívőjével kapcsolatban, amivel én is sokat találkoztam már. Panaszkodott neki az egyik hívő testvére, aki a gyülekezetébe jár, hogy tizedfizető hosszú évek óta, de nem igazán látja azt, hogy áldott lenne, hogy gyarapodna, és hogy sikeressé válna. Nem igazán látja azt, hogy termőre fordulna az élete, sőt jönnek bajok, gondok, és azokat nem igazán tudja kezelni.

Miért van ez? A mai alkalmon szeretném, ha erre is megértést kapnál, mert az *igaz és hamis hitről* szeretnék ma prédikálni neked, amiről nagyon sokat beszéltem már a szekszárdi gyülekezetnek. És annak ellenére, hogy nagyon sokat beszéltem erről otthon, azt látom, hogy még nagyon sokan nem értik ezt.

Nagyon sok téves elképzelés van a hittel kapcsolatban. A sok *téves gondolkodásmód* berögződött az emberek elméjébe. Valójában helytelen elképzelése nem az új hívőknek van a hittel kapcsolatban.

Mert az új, csecsemő hívőknek, akik bejönnek a gyülekezetbe, nincs sok megértése arról, ami körülötte folyik. Az idősebbekkel van sokszor a probléma, hogyha ezt kijelenthetem így. S hogyha az idősebbek *rossz példát* mutatnak a hittel kapcsolatban az ifjabbak felé, akkor ez *ragályos* tud lenni, de a jó példa is tud „ragályos” lenni és a rossz példa is.

Tehát vannak nagyon sokan, akik belefáradtak a körülményeikbe, a lelkesedésük alábbhagyott és egy „*mű*” *boldogságban* vannak. Egy olyan boldogságban vannak, ami nem valóságos. Próbálják magukat boldognak mutatni a kívülállók felé, és próbálják magukról azt mutatni, hogy ők hitemberek, hitben vannak. Miközben belül és a körülményeikben gondok, problémák és súlyos nehézségek vannak.

Hányan tudjátok, hogy miről beszélek? Elég sok kéz van a magasban. Talán azt gondolják a keresztények, hogy az az elvárás, hogy magunkat a hit emberének kell mutatnunk kifelé, a világ felé, a gyülekezet tagjai felé és a pásztor felé. Úgy kell mutatnunk, hogy mi vagyunk a hit embere.

De nem mutogatnod kell magadat, hogy a hit embere vagy te, hanem *neked kell a hit emberének lenned*. És ezt nem kell mutogatni, mert ez egyértelművé fog majd válni mindenki számára, aki körülöttesz van.

Sajnos tapasztaltam, még pásztorok esetében is, hogy azt mutatják magukról, hogy ők a hitemberek, de rossz példát mutatnak a gyülekezet felé, mert nincsenek hitben.

Szeretnék figyelmeztetni, hogy a mai üzenet, ami elhangzik, ez provokálni fog téged. Provokálni fogja a gondolataidat, a gondolkodásmódodat, provokálni fogja az érzelmeidet, provokálni fogja a kényelmedet és lehet, hogy felrázó lesz.

Mivel nincs bennem emberektől való félelem, ezért engem nem zavar ez egyáltalán és nem félek attól, hogy mit gondolsz rólam, hogy én erről prédikálok. Így fogom ezt neked elpredikálni, ahogy...

Mert én tudom azt, hogy mi a motiváció bennem. Tudom, hogy az a motiváció bennem, hogy ez számodra segítség legyen és mindazok számára, akikhez eljut ez az üzenet, hogy ez téged kiemeljen abból a helyzetből, amiben vagy.

Természetesen nem mindenkinek szól ez, mert vannak kiváló jó példák a gyülekezetben azokra az esetekre, amikor a hívők igenis megtanulják azt, hogy hogyan kell *hitben járni*, és a *hitüket gyakorlatoztatják*, és igazán jó eredményeket érnek el. Dicsőség Istennek!

Ugyanakkor jelen van ennek a másik oldala is, amikor az emberek ellaposodnak. Ugye, tudod azt, hogy a gyümölcslé néha leülepedik. Az alján ott van a sűrűje, a tetején a hígabb része, és ahhoz, hogy a tartalmas alja elkeveredjen az egészben, meg kell rázni. Ezért ez egy ilyen megrázó vagy *felrázó üzenet* lesz számodra.

Akik szoktak engem hallani odahaza prédikálni, tudják, hogy nagyon sokszor prédikálok így, ez nekik nem újdonság. Neked lehet, hogy újdonság lesz, bár nagyon hitben állok azzal kapcsolatban, hogy senki számára nem lesz ez sértő és félreérthető.

Bizonyára sokatokban ott van a kérdés, még ha nem is merült fel így az elmétekben, hogy miért történnek úgy a dolgok, ahogy történnek, vagy miért nem történnek meg azok a dolgok, amiknek meg kellene történnie?

Ott van benned a kérdés, hogy mit kellene tenned ahhoz, hogy *eredményeket érhél el*? Ott van benned a kérdés, hogy mit kellene tenned, hogy megváltozzanak a dolgok? Mit kell mondanod, hogyan is kell hinned?

Az igazság az, hogy a *válasz a Bibliában* van, hisz mi keresztények a Biblia Igéivel foglalkozunk. Az ács, az asztalos a fával dolgozik, a kőműves a téglával meg a malterrel, a jogászok a törvénnyel, a keresztények az Igével foglalkoznak.

Az orvosok a gyógyszereket használják, mi Isten Igéjét használjuk, és minden *kérdésedre* a *válasz* benne van a Bibliában. Ha hiszed, ha nem, ha tudsz róla, ha nem, de szinte minden kérdésedre már itt a gyülekezetben kaptál választ. Elhangzott már itt. Lehet, hogy nem értetted meg, de *elhangzott már itt többször is* az, amire neked szükséged van.

Ha hosszú évek óta idejársz a gyülekezetbe, már hallottad azt, amire neked szükséged van. De van egy *megtévesztés* sok ember elméjében, ami nem más, mint önmagunk megtévesztése, ami a *legnagyobb akadály* abban, hogy a dolgok jól működjenek.

A megtévesztés nem másról szól, minthogy azt gondolod, hogy igazad van, pedig nincs. És nem lehet neked semmit sem mondani, mert te eltökélted magad, hogy amit te gondolsz, amit hiszel, amit csinálsz, az úgy jó. Ahogy te hiszed, ahogy csinálod, benne vagy abban a rutinban és nem vagy hajlandó abban változni. Meg vagy győződve a saját igazságodról, de csak Isten igazsága az, ami megáll.

Ugyanakkor egy olyan világban élünk, amely nagyon ki van élezve arra, hogy mi hogy néz ki, és csak az számít, ami a *külsőségekben* megnyilvánul. Csak az számít, ahogy a dolgok kinéznek. Csak az számít, hogy hogyan jelensz meg, csak az számít, hogy mit mutatsz magadról, csak az számít, hogy a dolgok milyennek tűnnek, és sokak számára ez a fontos. A világ számára legalábbis ez a fontos.

Ha hiszed, ha nem, ha tudod, ha nem, ha tisztában vagy vele, ha nem, ez jelen van a gyülekezetben is. Sok keresztény számára csak az a fontos, amit magáról mutat kifelé és nem az, ami valóban benne él.

Azonban a Biblia tanítja, és ezt is tudod, mert hallottad már sokszor, hogy a *látható* dolgok azok ideig valók. A látható dolgok, amit mutatunk kívülre, azok megváltozhatnak. A *láthatatlan* dolgok pedig örökké valók. Ezért neked meg kell *ragadnod* azokat a láthatatlan dolgokat, amelyek Isten Igéjéből hozzád kiáltanak. Ámen.

A látható dolog jelenti a mindent a *világ számára*, és a külsőség jelenti a teljességet a világ számára, még akkor is, ha ez a látható dolog hamis. Ezért az emberek *eltévesztik a lényegét* és ragaszkodnak a *hamis dolgokhoz* még akkor is, ha tudják, hogy az egy hamis dolog, ami bennük van. Mégis ragaszkodnak hozzá, hogy a róluk kialakult jó képet fenn tudják tartani valahogy.

Miről is beszélek? Arról beszélek, hogy nem minden arany, ami fénylik. És arról beszélek, hogy nem minden hit, ami annak tűnik és annak látszódik. Nem minden hit, amit te hitnek látsz emberekben és nem minden hit esetleg, amit te annak gondolsz saját magadban.

Mondják emberek, hogy én hitben vagyok és hitben állok, de valójában nem. Nem az én tisztém és nem is a tiéd, hogy emberek elé odaállj, és megmondd nekik a szemükbe az igazat, hogy te márpedig nem vagy hitben.

Nekem ez nem feladatom, nincs ilyen szolgálat a Bibliában. A szívek vizsgálója igazából Isten, és Ő látja, tudja, hogy mi van benned. Én nem látok a te szíved legmélyebb részeibe bele, hogy mi az, ami motivál téged. Nem látom, hogy milyen körülményekben vagy, nem tudom, hogy milyen helyzet az, ami körbevesz téged.

Azonban a hitnek vannak mutató jelei, mert sok minden elárul téged. Jézus azt mondta Péternek, hogy: Péter a te *szavaid elárulnak* téged! Ami kijön a szádon, az egyértelműen elárul téged.

Sok minden, amiről az emberek azt gondolják, hogy az hit bennük, de az valójában nem egy hit, hanem egy hamis hit, egy képmutató hit, egy *megjátszott hit*. Ezzel az a probléma, hogy nem működik. A *hamis hit nem működik*. Ugyanakkor szeretnének ezek az emberek eredményeket elérni ezzel a hamis hittel.

Timótheusnak is szembe kellett néznie bizonyos helyzetekkel, nehézségekkel, fájdalokkal. Ahogy az Ige mondja, Pál apostol imádkozik érte, s könnyek között volt Timótheus. Pál apostol próbálta őt bátorítani és vigasztalni. Elolvastunk egy gyönyörű igesort erről.

Tehát Timótheusnak szembe kellett néznie nehéz dolgokkal, az élet viharával és problémákkal ugyanúgy, ahogy neked és nekem is szembe kell néznie bizonyos problémákkal, és nehézségekkel. Mielőtt elolvastam, hadd mondjak egy pár gondolatot ezzel kapcsolatban.

Azt gondolják emberek, hogyha valami problémával, nehézséggel szembesülnek, az azért van, mert biztos, hogy elrontottak valamit. Ez előfordulhat, hogy azért szembesülsz nehéz,

fájdalmas dolgokkal, mert *rossz döntéseket* hoztál és ennek rossz következményei vannak. De nem kell ahhoz valamit elrontani, hogy az *élet viharai* megtaláljanak téged.

Emlékeztek Jézus példabeszédére, amikor beszélt a kősziklára épített házról? Ugye tudjátok, hogy abban a történetben Jézus azt mondta, hogy a vihar jön és jön az árvíz, és elborítja azt a kősziklára épített házat. Elborítja azt a házat is, amely a fövényre épített.

A kősziklára épített háznak nem kell semmi rosszat csinálnia, hogy a vihar jöjjön. Ennek a kősziklára épített háznak nem kell hibáznia ahhoz, hogy az *élet megpróbáltatása* elérje őt. Egyszerűen az a dolga, hogy *megálljon* azon az alapon, amely Jézus Krisztus.

Ha valaki ezen az alapon áll, akkor mindegy, hogy milyen vihar jön. Kis vihar, nagy vihar, teljesen mindegy. Timótheusnak is szembe kellett néznie bizonyos viharokkal, problémákkal. Pál imádkozik érte és ezt írja:

2TIMÓTHEUS 1,3–5.

3. Hálát adok az Istennek, akinek szolgálók őseimtől fogva tiszta lelkiismerettel, hogy szüntelen emlékezem reád könyörgéseimben éjjel és nappal,

4. Megemlékezvén a te könnyhullatásaidról, kívánván téged látni, hogy örömmel teljesedjem be.

5. Eszembe jutván a benned lévő, képmutatás nélkül való hit, amely lakozott először a te nagyanyádban Loisban és anyádban Eunikében; meg vagyok azonban győződve, hogy benned is.

Halleluja. Pál apostol itt három generációról beszél, akiben ez az *igaz hit* volt. Bátorítja Pál apostol Timótheust, hogy benned képmutatás nélküli hit van. Benned nem egy megjátszott hit van. Benned *valódi hit* van.

Hogyha erről ír Pál apostol, akkor feltételezhetjük, és az Igéből láthatjuk is, hogy van ennek egy másik oldala. Tehát létezik egy elbizakodott hit, létezik egy hamis, egy megjátszott hit, egy hamisítvány.

Benned kell, hogy legyen egy alázat, egy őszinteség saját magaddal szemben, hogy tudni akarod azt, hogy *milyen hit van benned*. Akarod-e tudni azt, hogy milyen hit az, amely benned van? Mert nem lesz addig változás, amíg *nem igazítod ki magad*, hogyha kiigazításra van szükséged. Addig a dolgok nem fognak megváltozni és nem fogsz eredményeket elérni.

Újra és újra probléma sok nagyon kedves, hűséges, gyülekezetbe járó, rendes, Istent szerető, barátságos kereszténnyel, hogy azt hiszik, hogy hitben vannak, és hitben várnak Istenre. De nem hitben várnak, csak azt hiszik, és saját *magukat becsapják*. Olyanok, mint a földműves, aki várja az aratás idejét, de nem vetett el magot, de mégis várja az aratást.

A keresztény, aki hamis hitben van, várja azt, hogy jöjjön az áttörés az életében. Várja azt, hogy a teste megújuljon, várja azt, hogy a szükségéi be legyenek töltve. Várja és várja, de nincs benne Isten Igéje, *nem lett elvetve a mag*, és ezért nincs, amivel Isten tudna dolgozni.

Ha valóban Isten *Igéje alapján hiszel*, akkor bátorítalak, hogy tartsál ki, legyél türelmes. Hisz a mi hitünk egyik alapja, és mutató jele az, hogy te *türelmesen vársz*, mint ahogy a földművelő is várja békeséges türelemmel, míg korai és késői esőt kap a szükség idején, és megvárja az aratás idejét. *Vizsgáld meg*, hogy mi alapján hiszel. Ha nem vagy igaz hitben, akkor meg kell változnod.

Nem jó alap az, hogy azért hiszel valamiben, mert te azt a dolgot nagyon szeretnéd. Nem jó alap az, hogy az alapján hiszel valamiben, mert neked arra szükséged van. Nem jó alap a

hitednek az, hogy azért hiszel abban a dologban, amiben hiszel, mert te azt annyira akarod. Ez nem jó alap ahhoz, hogy hiess benne, nem jó alap arra, hogy elvárod, hogy az megtörténik.

A bibliai hit csakis és kizárólag arra alapozódhat, amit Isten *Igéje mond* neked, vagyis Isten beszédére. Arra, amit Ő mondott. Nem a kívánságokra, csakis Isten kijelentett akaratára. Ha azt kívánod, amit az *Ige felfedett* a számodra, hogy Isten akarata, akkor hihetsz benne. Ez nem egy betű egy papíron, hanem *megelevenített Igének* kell ennek lennie. Olyannak, ami számodra valóságos és élő.

Itt sokan eltévesztik, elrontják, mert nem csupán arról van szó, hogy a Bibliában Isten szól hozzád, és Isten azt mondta az Igében... És sorolod, hogy mi mindent mondott Isten az Igében. Hanem arról van szó, hogy Isten mondta az Igében neked. És ez az *Isten mondta az Igében nekem*, ez nagyon sok keresztény szívéből *hiányzik*.

Elhiszik, elfogadják, tudják, hogy Isten Igéjében ott áll az, hogy Jézus sebeiben meggyógyultam. Ott van, hogy Ő betölti a szükségemet, feljebb minthogy kérném, vagy elgondolnám. Ott van az, hogy az Úr öröme az én erősségem. És nagyon sok minden ott van. Ott van, amit énekelünk, hogy értem halt meg a kereszten. De tudod-e azt, hogy Isten ezt neked mondja? A kettő között akkora a különbség, mint az éjszaka és a nappal között.

Tudod, hogy ezt Isten neked mondja, hogy Jézus sebeivel meggyógyultál. És ez kell, hogy legyen a *hitednek alapja*, hogy Isten ezt neked *mondta*. Nemcsak hogy úgy mondta, hanem Isten ezt neked mondta, hogy betöltöm a szükségidet. Isten ezt neked mondta, a hited alapja ez kell, hogy legyen.

Nem pedig az, hogy hallottál valakitől valamit, hallottál gyógyulásokról bizonyoságot, hallottál a gyarapodásról sok szép és jó dolgot, hanem láttad az Igében, hogy ott van, láttad az imakönyvben és fel is olvastad.

Lehet, hogy hónapok óta, vagy évek óta ezt megvallod, de a hited alapja nem az, amit a betű mond, hanem a hited alapja az a közösség, amely Istennel van, amelyből származik a hit. Mert azt mondta neked Isten – neked személyesen! Ez az a hit, amely él, ez az a hit, amely *működik*. Ez az a hit, amely eredményt ért el, ez az a hit, amely *gyümölcsöt* terem. Halleluja!

Ez egy Szent Szellemtől ihletett, *megjelenítő Ige* kell, hogy legyen a számodra. Ez hoz változást, hogyha van valami problémád, nehézséged az életben. Mindenki szeretne bizonyos életterületeken változásokat. Akkor *keress* azzal a helyzettel kapcsolatban Igét a Bibliában.

Életed minden helyzetére van igevers. Keresd azt, írd ki őket, olvasd, nézd és idézd, amíg rá nem jössz, hogy mi az, amit Isten hozzád *szól* azzal a helyzettel kapcsolatban. Mi az, amit neked mond Isten személyesen?

Mondják és bátorítják egymást az emberek, hogy *állj meg az Igén*. Jó, de melyik Igén kell megállni? Rengeteg van, több ezer. Melyik Igén állj meg? Nagyon sok Ige van, amelyen megállhatsz. Keresd Igét, keresd a vezetést ezzel kapcsolatban, és keresd azt, hogy Isten mit mond neked azon az Igén keresztül, mert akkor fog a *hited élővé* válni, akkor fogsz eredményeket elérni.

Különben csak mutogatsz magadra, hogy én hitben vagyok. És azért mutogatsz magadra, hogy hitben vagy, mert megtettél valami feladatot, valami cselekedetet: elolvastad az imakönyvet, ott voltál a gyülekezetben. És azt gondolod, hogy az a hitben járás, hogyha bizonyos dolgokat megtettél egymás után. Lehet, hogy írtál egy listát, és mindegyik sort kipipáltad és azt gondolod, hogy ez a hitben járás. De nem ez a hitben járás.

A *hitben járás* egy közösség eredménye, az *Istennel való közösség eredménye*, amely belülről fakad. Tudnod kell, hogy Isten mit mond neked. Hasonló élethelyzetekkel kapcsolatban lehet, hogy Isten mást mond neked, mást mond a melletted ülőnek, bár lehet, hogy hasonló fájdalommal küszködtök.

Lehet, hogy hasonló problémában vagytok, lehet, hogy hasonlóan magas a gázszámlátok, és azzal kínlódtok. De lehet, hogy Isten mást mond neki, mást mond neked, és mást mond nekem. Neked nem az alapján kell hinned, hogy a másoknak mit mondott Isten, hanem az alapján, amit *neked mondott*. Ugye érted, hogy miről beszélek?

Ez az, ami *megelevenedik* benned, ez az, ami eredményt ér el, ez az, ami *gyümölcsöt* terem. Isten megeleveníti nekünk minden helyzetben, hogy *mit tegyünk*. Személyesen neked és nekem. Nem egy szabálykönyv alapján élünk annak ellenére, hogy sokak számára a hit csupán egy betanult feladatsor megcselekvését jelenti. Hogy állandóan megcselekszik és állandóan megvallják.

Semmi baj nincs a megvallásokkal, nehogy félreértsd! Kiváló dolog az, és el ne maradj attól, hogy megvallod Isten Igéjét a száddal. De nehogy azt gondold, hogy a hit attól működik, hogy te valamit csupán kimondasz a száddal. Mert a *szívedben* azt neked hinned kell, és úgy kell kimondanod a *száddal*.

Térjünk megint vissza arra a dicsőítő dalra, amit az elején énekeltünk, hogy meghaltál értem a kereszten. Tudod ugye azt, hogy lehet ezt énekelni fejből, lehet ezt énekelni úgy is, hogy ismeri a világ is. Karácsony van, megszületett, élt és meghalt...

Ismerjük a történetet, mindenki ismeri, a pásztor prédikál erről, úrvacsorán is szól erről, hogy meghalt értem a kereszten. De amikor te ezt *megérted*, hogy személyesen érted, ez akkora különbség, mint amekkora különbség van a mennyország és a pokol között.

Hogy egy kicsit kézzelfoghatóbbá tegyem a te számodra, olyan különbség ez, mint a citrom és citrompótló között van. Ugye ízesítetted a teádat már citrommal és citrompótlóval is. Gyermekkorodban talán mindkettőt megnyaltad. Egyik egy természetes, valódi, igazi anyag, a másik pedig utáztat. Neked az igazira, az *eredetire van szükséged* annak ellenére, hogy sok hamisítvány van jelen a gyülekezetben is.

Neked az eredetire van szükséged! Nem arra kell figyelned, hogy más hogyan éli meg a hitéletét, bár tanulhatsz belőle, hogyha ők jó példát adnak neked. Neked arra kell figyelned, hogy neked személyesen *milyen a kapcsolatod Istennel*, mert abból *fakad az igazi hit*. Az a hit, amely a te számodra eredményt fog elérni, vagy *eredményt* fog hozni.

Nagyon jó, hogyha nagyon sok bibliai igeverset ismersz. Nagyon jó, ha sok gyógyulással, gyarapodással, sikerrel, házasság helyreállítással kapcsolatos igeverset ismersz. De ha ismered is az összeset, az még nem garancia és nem alap arra, hogy az a te számodra működni fog.

Neked azt a személyt kell ismerned, aki ezt az *Igét adta*. Neked azt a személyt kell ismerni, aki a *betű mögött áll*, mert a Szellem az, amely megelevenít. A Szellem az élet, és az Igéből ez fakad neked.

Gépiessé válnak keresztények olykor, mint egy mechanikus gép, amely mindig ugyanazt teszi. Ugyanígy teszik az emberek is a hitéletükkel, és azt hiszik, hogy ezzel eredményt fognak elérni. Azt hiszik, hogy hitben vannak, de a kérdés ott van bennük, hogy miért nem működik számomra? Hát ezért, mert nem egy gép vagy.

Hogyha elegendő lenne bizonyos cselekedeteket megcselekedni ahhoz, hogy minden jól működjön számodra, akkor nem lenne szükséged az Istennel való közösségre. De Isten nem arra hívott el téged, hogy mechanikusan megcselekedj dolgokat, egymás után szépen sorban, hanem arra, hogy Vele *közösségben* legyél, és természetesen megcselekedj bizonyos dolgokat.

Jó, hogyha sok időt töltesz azzal, hogy *megvallást* teszel az Igéből. De nehogy azt gondold, hogy csupán azért, mert kipipáltad a napi igemegvallás listádat, akkor azzal el van rendezve. Nem erről szól a dolog.

Isten *közösségre* hívott el téged, és ebből a közösségből *fakad a hit*. Az Istennel való közösség *eleveníti* meg az Igét a te számodra, és nincs más lehetőség. Igazából ez nem a lusta embereknek való, nem azoknak való, akik csupán „vasárnapi” keresztények.

Ha azt gondolod, és azt hiszed, hogy elegendő az, hogy itt vasárnap hallgatod a kiváló tanításokat, akkor elmondom neked, hogy *ez nem elegendő* számodra. Ahhoz biztos, hogy nem, hogy abban a *teljességben*, abban a gazdagságban éljél, amelyet az Evangélium világosságának a gazdagsága garantálhatna neked. Hiszen egy vasárnapi ebéddel nem tudsz eljutni a következő vasárnapig, mert alultáplált leszel.

Megvizsgálhatod magad, hogy hitben vagy-e, hogyha belenézel a *tükörbe* és egy mosolygós ember nézett vissza rád. Megvizsgálhatod magad úgy, hogy elvárod-e, hogy megtörténik az, amivel kapcsolatban, hitben állsz? Van-e benned *elvárás*?

Van-e benned elvárás, hogy a tested meggyógyul? Van-e benned elvárás, hogy a számláidat könnyen ki tudod fizetni? Van-e benned elvárás, azzal kapcsolatban, hogy a gyülekezeti épület zsúfolásig megtelik hétről hétre? Van-e benned elvárás, van-e benned izgatottság ezzel kapcsolatban? Nincs?

Miért nincs? Mert nem vagy hitben ezzel kapcsolatban. Ha nem várod el, hogy a tested egyre jobb állapotba kerüljön, ha nem várod el, hogy a szemeiddel egyre jobban lássál, ha nem várod el, hogy egyre erősebbé legyél, akkor a *hited nem ott van*, ahol lennie kell.

Tudod, a hit egyszer foglalkozik a szellemi és a természetes birodalommal is. Tehát, amikor imádkozol, hiszed, hogy megkaptad most, a *szellemi birodalomban*, és elvárod, hogy megtörténik a *természetes birodalomban* ezután.

Tehát a hit foglalkozik a jelennel, a hit *elfogadja szellemi értelemben*, hogy amit kértem, az az enyém. Enyém a gyógyulás, áldott vagyok, győztes vagyok, és elmondod, amit el kell mondanod az Ige alapján, és hitben vagy. Ámen.

De a hited igazán akkor *működik*, hogyha a *természetes síkon* is *elvárod* azt, hogy a pénz bejőjön hozzád. Elvárod azt, mert hitben vagy, hogy a tested jobb állapotba kerüljön, elvárod azt, hogy egyre könnyebben tudjad felvenni a csizmádat reggelente. Elvárod azt, hogy egyre könnyebben szálljál ki az ágyból, és egyre könnyebben lépjél be a fürdőkádba este.

Elvárod azt, hogy a tested egyre jobban engedelmeskedjen annak, amit te akarsz. Mivel a szívedben elhitted, amit kértél – mert imádkoztál érte, és megkérted az Atyát, és megkaptad –, ezért elvárod, hogy megtörténjen a természetes világon is. Elvárod mindezeket.

Ha nem várod el, akkor nem vagy hitben. Le tudod magad ellenőrizni. Hogy a *hited jó alapokon* áll-e, az attól függ, hogy az *elvárásod min alapszik*. Azon alapszik, hogy hallottál valakitől egy bizonyosságot, hogy valakit befizettek egy izraeli útra, és ezért most te is elvárod azt, hogy valaki téged befizessen. Egy páran mosolyogtok.

Vannak ennél sokkal durvább dolgok is, amelyekről tudomásom van Krisztus Testében. Hallottam olyanról, hogy valaki elajándékozta az autóját, és egy másik illető erre a bizonyosságra alapozva elváró hittel állt egy másik pásztorral vagy személlyel kapcsolatban. Elvárta azt, hogy az az illető neki adja az autóját. Először azt gondolta, ez hihetetlen, de mivel az a másik illető is kapott autót, akkor ő hihet abban, ami annál az embernél működött.

De ha figyeltél, az előbb hallhattad azt, hogy nem az a *hitünk alapja*, amit kívánunk, vagy akarunk, vagy másoknál látunk, hanem az, amit *Isten neked mondott az Igéből*. Ha nem vársz el dolgokat az Ige alapján, akkor nem vagy hitben. Minél nagyobb az elvárás benned, annál nagyobb a hited.

Miért tudsz elvárni dolgokat? Mi az *alapja*, hogy elvárhatsz dolgokat, hogy megtörténjenek az életedben? Az lehet az alapja, hogy az *Úr azt mondta* neked. És most visszakerültünk oda, hogy ahhoz, hogy az *Úr mondjon* neked valamit, ehhez neked *közösségben* kell lenned vele.

Szólhat az Úr hozzád nagy ritkán, akár egy látomásban is, akár egy hallható hangon is, de ez nagyon-nagyon ritka, különleges alkalom lehet. De az imaéletedben – amely teljesen mindegy, hogy a napnak melyik szakában van, kora reggel, késő este vagy délben –, az Úr szól hozzád, ad neked látásokat, ad neked kijelentéseket, hogy mi az *Ő terve és célja* veled.

Azt gondold, hogy vannak nagyon jó terveid és céljaid, és el akarsz érné dolgokat, s te elkezdesz abban hinni, hogy az működjön a te számodra. De neked azokat a terveket, útmutatásokat kell megtalálni, amelyeket *Isten személyesen rád szabott*. És ehhez bizony *időt* kell tölteni Vele. De ez nem megy úgy, hogy hallgatok egy vasárnapi tanítást, majd kiállok a gyógyító sorba, és kipipálom, hogy ez is megvolt.

Ugyanakkor nagyon sokan *félreértették* a hitet, és azt hitték, hogy a hit az nem mást jelent, mintsem figyelmen kívül hagyjuk azokat a dolgokat, amelyek körbevesznek minket. Sokan félreértették, és rossz példát mutatnak az új hívőknek, az új keresztyéneknek, azt mutatva: hogy az a hit, ha *figyelmen kívül* hagyják a létező helyzeteket, és megjártsszák azt, hogy a dolgok nem is úgy vannak, mint ahogy látszanak.

A *hit* nem azt jelenti, hogy figyelmen kívül hagyod a természetes valóságot, hanem azt jelenti, hogy *foglalkozol* azzal az adott dologgal. Sokat használt igevers, mindenki számára ismerős, sokszor hallottad, az Ábrahámnak tett ígéretről szól a Róma 4,17-18-as vers...

RÓMA 4,17–19.

17. Amint meg van írva, hogy: sok nép atyjává tettelek téged. Az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja, mint meglévőket.

18. Aki a reménytelenség ellenére elvárással hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, aszerint, amint megmondattott: Így leszen a te magod.

Ha figyelmesen olvasod, akkor a kérdés felmerül, hogy *mi szerint hitt* Ábrahám? A saját kívánsága szerint? Mert a sok népnek atyja akart lenni? Nem az volt a hitének alapja, hanem az, *ami megmondattott* neki.

„Aszerint, amint megmondattott: Így leszen a te magod.” És *előszólította* azt, ami nincs, mint meglévőt. A hit nem azt teszi, hogy előszólítja azokat, amik vannak, mintha nem lennének, hanem *ami nincs, azt előszólítja*, mintha valóságban lenne.

Mit jelent ez? Itt van ez a fizikai probléma, fájdalom, tünet a testedben, itt van, és mégis azt mondd, hogy ez nincs. Sokan azt gondolják, hogy az a hit, hogy azt mondják, hogy nem vagyok beteg, nincsenek fájdalmaim, miközben valóságos fájdalom vagy betegség van a testedben. És azt mondja, hogy ez nincs, de ez egy *tagadás*, egy olyan tagadás, amely *nem igei*.

A Biblia nem azt mondja, hogy *ami van*, szólítsd úgy, mintha nem lenne, hanem azt mondja, hogy *ami nincs*, azt szólítsd úgy, hogy az megvan a számodra. Érted a különbséget? Amikor azt mondd, hogy nincs ez, nincs az az életemben, ezzel csak letagadod, és *elpalástolod* mindazt, ami jelen van a természetes világban.

Szellemi értelemben *minden áldás* már a tiéd. A fizikai szemekkel ez nem látható, de *örökkévaló* és a rendelkezésedre áll. Mondja a Biblia, hogy ami nincs a fizikai valóságban, azt a szellemi birodalomból *szólítsd elő*, hogy az valóságban van és a rendelkezésedre áll. Nem pedig az ellenkezőjét, hogy szólítsd azt, ami van, úgy, mintha nem lenne.

Olyan ez, mintha azt mondanád, hogy nekem nincsenek számláim. Nekem nincsenek kötelezettségeim. Ezt teszik keresztények a betegség tünettől, hogy nekem nincs ez, nekem nincsenek daganataim, nekem nincsenek fájdalmaim. Miközben lehet, hogy nem tud lehajolni; lehet, hogy nem tudja megemelni a karját; lehet, hogy fizikai szemmel is láthatóan jelen van a testedben valamilyen hiányosság.

És természetesen a Biblia határozottan felszólít arra, hogy ne panaszkodj, és ne zúgolódj állandóan abban a helyzetben, amiben vagy, hanem *adjál hálát* Istennek. De az nem megoldás, és egyáltalán *nem a hit*, hogy ami van, azt *letagadod*. Hanem a hit, az *igazi valóságos hit*, amely működik, az *előszólítja* a valóságba a nem láthatót.

Tehát ha hitben jársz, akkor azt mondd és azt teszed, amit a Biblia mond rólad. Azt teszed a testeddel kapcsolatban, amit a Biblia mond rólad. *Azt mondd* a testeddel kapcsolatban, amit *Isten mond* a te testeddel kapcsolatban!

Gondold el, amikor azt mondd, hogy nem vagyok beteg, nem vagyok beteg, az elméd mire áll be? Igazából ez egy tagadás, mert benne van a *nem*, és mondd a betegségedet, és tagadsz, s a *betegségedet hangsúlyozod*.

Miközben, ha azt teszed, amit az Ige mond, *előszólítanád* a szellemi birodalomból azt, amit Isten tett. Azt mondanád hit által, hogy *Jézus sebeivel* meggyógyultam, a testemet *gyógyultnak nevezem*. A számláimat kifizetettnek nevezem. A testemet erősnek nevezem.

Ekkor mire áll be az elméd? A tagadásra és a betegségedre? Nem. A gyógyulásra áll be, mert azt mondd, amit az Ige mond. A testemet gyógyultnak nevezem. Az életemet *győztesnek* nevezem, sikeresnek nevezem. Én áldott vagyok. A számláimat kifizetettnek nevezem. Halleluja.

Azt hiszem, hogy a pásztoroknak mondaniuk kell, hogy a gyülekezeti termet, ahol prédikálok, zsúfolásig teltnek nevezem, a Jézus nevében. Előszólítom a hívőket, a *valóságba szólítom* őket, a Jézus nevében.

Hogyha azt mondd, ami a látható, hogy ez nincs, attól az még ott van. Mint ahogy az a szék valóságos, amin ülsz. Az a ruha valóságos, ami rajtad van. És az a cipő, amiben vagy, az is valóságos. És az az illat, ami benne van a cipődben, az is valóságos. ☺ Hiába tagadod, attól az még ott van.

Nem letagadnod kell, hanem előszólítanod azt, amit szeretnél, amiben hiszel! De mi alapján hiszel? Az Ige alapján, amit Isten mondott neked. És azt, hogy azt mondta a Biblia Igéje, hogy Jézus sebeivel meggyógyultam, ezt neked tudnod kell, hogy ezt Isten neked mondta. Értem halt meg, engem gyógyított meg!

Ebből a hitből mondani, hogy megértéted van arról, hogy Jézus sebeivel meggyógyultam, és így tenni a megvallásokat, így tenni a *hitkijelentéseket* naponta, ötször, tízszer, százszor, ezerszer, az egész más, mint az, hogy a fejedből idézel, és csupán cselekedet sorokat teszel. Nagyon nagy a különbség!

Úgy kell szólítani a dolgokat, hogy az *valóságba jöjjön* az életedben. Nem úgy kell szólítani a dolgokat, mintha azok nem lennének, mert az egy hamis hit. Az egy képmutató hit, az egy imitált hit, az egy megjátszott hit. És hiába mondod, hogy nincs fájdalom, hiába mondod, hogy nincs betegségem, ezzel csak megtagadod azt, ami létezik.

A helyes hit, az *igazi bibliai hit* azonban szembenéz a dolgokkal, nem fut el tőle, nem játssza meg, hogy nincs ott, hanem foglalkozik vele és *legyőzi* azt.

Én láttam keresztényeket, akik sajnos úgy viselkednek, mint ahogy szokás mondani: a strucc a homokba dugja a fejét. És az én szememben ők egy ilyen vállmegrántó, nem törődöm vele hitemberek, akik azt hiszik, hogy az a hit, hogy egyáltalán nem foglalkoznak a dologgal. Megrántják a vállukat, és azt mondják, hogy majd Isten gondot visel róla.

De ez a megrántom a vállam és legyintek, hogy Isten majd gondot visel róla, ez nem hit. Ez sok esetben felelőtlenség, mert a hit az *szembenéz* a dolgokkal, a hit az nekimegy, a hit az Isten Igéjét szembeállítja vele, a hit az *legyőzi* azt, nem pedig nem foglalkozom vele.

Ha valóban *hitben állsz*, az egy másik dolog, hogy nem tekintesz a tünetekre, hanem előszólítod a gyógyulásodat, mint a következő versben olvassuk Ábrahámról:

RÓMA 4,19.

**19. És hitében erős lévén, nem tekintett az ő már elhalt testére, mintegy száz-
esztendősen lévén, sem Sárának elhalt méhére;**

Nem tekintett arra, hogy ő már öreg aggastyán és nem nemzőképes. Nem tekintett erre, sem idős feleségének az elhalt méhére. De miért nem tekintett? Megvonta a vállát és azt mondta, hogy nem foglalkozom vele? Úgy lesz, ahogy lesz. Nem azért, hanem azért, mert ő *hitben állt*. Hitben cselekedett. Azokat, amelyek nincsenek, *előszólította*, mint meglévőket, és saját magát is sok nép atyjának nevezte. És mi alapján hit? Az alapján, amit Isten mondott neki.

Ha valaki *hitben van*, és nem megy el az orvoshoz, az rendben van. De ha valaki egy *hamis hitben van*, és nem megy el az orvoshoz egy adott esetben – azért, mert a másik sem ment el, vagy mint gondolnak majd róla a gyülekezeti testvérek, hogy ő nincs hitben, és ezért nem megy el az orvoshoz –, ez egy hamis hit, és ez egy ostobaság, rendkívül nagy ostobaság.

Nincs semmi gond, halld meg! Nincsen semmi gond azzal, hogyha orvoshoz mész. Nincsen semmi gond azzal, ha használsz dolgokat, hogy azok segítsenek neked. De azt mondom neked, hogy *legyél vezetve* Isten Szellemétől ebben.

Vezessen téged az Úr, hogy el kell-e menned, vagy nem kell elmenned. Legyél vezetve, hogy mi a megfelelő dolog, ami a te számodra abban a helyzetben eredményt hoz. Legyél Istentől vezetve. Sokaknak ez kimarad a hitéletükből. Egyszerűen kimarad az, hogy *meghallják* Istennek a szavát, Istennek a hangját, hogy mi az, amit nekem tennem kell.

És az alapján hoznak döntéseket, és az alapján próbálnak hitben járni, hogy a másoknak mi hogyan működött. És lehet, hogy a másik nem ment el adott esetben az orvoshoz, mert ő hit által elfogadta a gyógyulását. De ha neked a bizodalmaid abban van, hogy elmész, és egy kezelésnek aláveted magad, akkor legyél vezetve a Szellemtől, legyél vezetve az Úrtól ebben.

Innen, erről a pulpitusról soha nem hallottad azt, hogy Sanders pásztor azt prédikálta volna, hogy neked tilos elmenni orvoshoz. Ugyanazt prédikálta hosszú-hosszú éveken keresztül, amit most én. Valójában semmi újat nem mondok nektek azzal, hogy legyél Isten *Szellemétől vezetve*.

Ha hamis hitben vagy és nem mész el orvoshoz, ez egy ostobaság. Nem kell a hitedet arra alapoznod, hogy a másik mit tett. Teljesen mindegy, hogy a másik ember mit gondol a te hitedről. Teljesen mindegy, hogy a másik ember szemében te milyennek fogsz tűnni. Teljesen mindegy. Miért akarsz megfelelni embereknek? Miért akarod magad jobbnak mutatni, vagy erősebbnek mutatni, mint ami vagy valójában?

Egyszerűen legyél erős hitember, s ez úgyis áradni fog rólad. Nem kell magad többnek mutatnod, és kevesebbnek sem kell magad mutatnod. Ezek mindig büszkeségből fakadnak, hogy ott van az emberekben a kívánság, hogy saját magukat egy másik pozícióban mutassák be, mint ahol valójában vannak.

Csak az számít, amit Isten gondol a te hitedről. Az, hogy én vagy a pásztorod mit gondol a hitedről, az nem sok mindent számít. Isten mit gondol arról? Az emberek több időt töltenek egy hamis kép megtartásával, mint azzal, hogy Istennel közösségben legyenek.

A helyzetük aztán egyre rosszabbá válik, egyre jobban tele vannak félelemmel, egyre inkább tele vannak aggodalommal. Nincsenek hitben, csak megjátsszák, hogy ők hitben vannak, hogy ők hitben állnak.

Hitben lenni nem azt jelenti, hogy figyelmen kívül hagyod a dolgokat, és hitben lenni nem azt jelenti, hogy megtagadod a fizikai körülményeket. Hanem azt jelenti, hogy a hiteddel szembe mész azzal a dologgal, amellyel szembesülsz.

És azt mondja a te hited, hogy lehet, hogy itt van ez a fájdalom; lehet, hogy itt van ez a daganat; lehet, hogy itt van ez a nagy számla; lehet, hogy itt van az adóság; és lehet, hogy rossz döntéseket hoztam; és lehet éppen viszály a családban, de *Isten hatalmasabb* ennél. Halleluja!

És Isten azt mondta nekem, hogy az *Ő* sebeivel *meggyógyultam*. Isten azt mondta nekem, hogy *betölti* minden szükségemet, és Isten azt mondta nekem, hogy *Ő* az én *békességemnek* forrása. Isten ezt mondta nekem.

És ez a *hit*, hogy ezt *kijelented*, és ez működik a te számodra, ezzel *eredményt* érsz el. Megkértem! Elhiszem, hogy megkapom! És elvárom, hogy megtörténjen. Elvárom, hogy a testem egyre jobban legyen; elvárom, hogy a szükségeim be legyenek töltve; elvárom, hogy a számláimat ki tudjam fizetni, és *előszólítom a fizikai valóságba a szellemi igazságot!*

A testemet gyógyultnak nevezem, a gyülekezeti házunkat kifizetettnek nevezem, a számláimat kifizetettnek nevezem. Ez a *hit*, hogy *úgy nevezed*, hogy a szellemi birodalomban már valóság. Ez a hit. Nem pedig, az a hit, hogy letagadod, hogy hát nincs ez, nincs az, és bedugod a fejed a homokba.

Itt van ez a dolog, és lehet, hogy vannak problémák, és lehet, hogy van viszály, és lehet, hogy van ellenségeskedés a családban. *Nem letagadnod* kell, hogy nincs ez jelen, hanem meg kell vallanod felette azt, amit a *Biblia mond* róla.

A bibliai *megvallás* szó azt jelenti szó szerint, hogy *ugyanazt mondani*, amit Isten. Ez a görög szóból, a *homológiából* ered. Ugyanazt mondani, mint Isten, az azt jelenti, hogy nem mondasz sem többet, sem kevesebbet. Ugyanazt mondod, amit Isten mond abban a helyzetben.

Nevezd a családot békességgel teljesnek. Nevezd a gyermekeidet, akik most valami téves, rossz úton járnak, hogy ők az Úr útján járnak, s az Igének megismerőivé váltak. Nevezd a gyermekeidet az Úr tanítványainak, mert ezt mondja a Biblia.

És hogyan tudod ezt igazán hittel megtenni? Amikor ezt az Igét olvasod, hogy az Úr neked mondja az Igéből: a gyermekeid az Úr tanítványai lesznek. Ez megnyílik és kinyílik előtted. Tudod, ezek mindig személyes dolgok.

Hadd mondjam el nektek, hogy Szekszárdon egy olyan gyülekezetet pásztorolok, ahol a pásztori hivatalba lépésem előtt sokféle szakadás, probléma, nehézségek, gondok voltak. Nagyon sok ember, egy bizonyos gyülekezettel leszakadt erről a töről, amelyen mi vagyunk most.

És miután a gyülekezet pásztorra lettem, rá pár évre az Úr mondott nekem valamit. Jeremiás könyvéből egy olyan Ige jött hozzám a gyülekezettel kapcsolatban, amely igazán szíven érintett, és nagyon sokszor ezen az Igén később meg tudtam állni. A gyülekezet pásztoraként láthattam azt, hogy az *Ige beteljesedik* a gyülekezetünk életében.

JEREMIÁS 23,3–4.

3. Juhaimnak maradékát pedig összegyűjtöm minden földről, amelyekre elűztem őket, és visszahozom őket az ő legelőikre, és szaporodnak és megso-

4. És pásztorokat rendelek melléjük, hogy legeltessék őket, és többé nem félnek és nem rettegnek, sem meg nem fogyatkoznak, azt mondja az Úr.

Halleluja! Minden pásztornak jó hallani ezeket az Igéket. De amikor az Úr ezt neked mondja, speciálisan egy olyan helyzetre, amely tökéletesen ráillik arra a közegre, amelyben szolgál, akkor az igazán megérint téged.

Ugye azt mondja itt az Igében, hogy a gyülekezet tagjai szanaszét, mindenfelé vannak, és az Úr összegyűjti őket. És láthattam a fizikai szememmel, hogy hogyan jönnek vissza a gyülekezetbe azok a hívők, akikkel nagyon sok évvel ezelőtt együtt kezdtük az utat. És most szinte mind ott ülnek előttem vasárnaponként, és prédikálhatok nekik.

De ugye a párszor elméjében megfordul az ördögnek a hazugsága, hogy a nyáj szétszéd, hogy a nyáj elvadul, és nem jönnek a hívők, és elfordulnak, és mindenféle hazugságot próbál a sátán a pásztor fejében forgatni.

Természetesen ennek az ember ellenáll, de amikor az Ige szól hozzád, hogy pásztorokat rendelek melléjük, hogy legeltessék őket, és többé nem félnek és nem rettegnek, sem meg nem fogyatkoznak, azt mondja az Úr.

Ezt mondta nekem az Úr, és én tudtam ebben [a helyreállításban] hinni. És egy olyan hittel tudtam ezzel kapcsolatban hitet gyakorolni az alapján, amit az Úr mondott nekem, és amelynek eredményeit, áldásait a mai napon is láthatom. És láthatom azt, hogy a gyülekezet szaporodik és sokasodik. Mert az Úr azt mondta nekem, hogy ez így lesz.

Neked is kell, hogy legyen néhány igevers, amit az Úr neked mond. Hogy az Úr azt *személyesen rád szabja*, ami a tiéd. Mondja azt sok mindenkinek, és mondja azt neked is, de neked ezt személyessé kell tenned. Ha van valami probléma, ami felüti a fejét, akkor ne játsz vele, *imádkozz* és kérd a vezetést, az útmutatást. Ámen!

És ha van valami probléma, akkor mondhatod, hogy itt van ez a dolog, de én *elváró hittel* állok. Elváró hittel *több hited* van a gyógyító Jézusban, mint a betegségben. És *több hited* van az ellátó Istenben, mint a hiányban. És *több hited* van Isten Igéjében, mintsem abban, amit a világ közöl feléd. Ámen!

Ha úgy érzed, hogy meg kell magad vizsgáltatnod, akkor tedd meg. Ha úgy érzed, hogy nem kell magad megvizsgáltatnod, akkor ne menj. Hallottad? Akkor ne menj. Mert volt eset és történet ilyen, hogy az illetőnek nem kellett volna elmennie az orvoshoz, de a családja rábeszélte.

És amit az orvosnál hallott, az olyan mértékben volt rá hatással, hogy szinte a józan eszét elvesztette a félelemtől és az aggodalomtól. Így nem tudta kezelni a helyzetet. Kérd Isten vezetését személyesen!

Ha az orvos bármit is mond neked, hogy ezt kell tenni, vagy azt kell tenni, meg kell műteni, vagy nem kell megműteni, imádkozz és *kérd a vezetést*, hogy meg kell-e tenned? Ne azon gondolkozz, hogy más mit tenne, mert nem az ő testük, hanem a tiéd. Azért imádkozz, hogy neked mit mond Isten.

Vizsgáld meg a szívedet, és nézd meg, hogy neked miben van a bizodalmaid. És le tudod ellenőrizni a saját hitedet, hogy valóban hitben vagy-e? Igazából két kimagasló *jellemzője* van a hitnek: az *öröm* és a *békesség*. Ír erről a Róma levélben az Ige.

RÓMA 15,13.

13. A reménység Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hívésben, hogy bővüljétek a reménységben a Szent Szellem ereje által.

Tudod, a reménység a Bibliában egy rendkívüli jó dolog. Ez a reménység, amit itt a Biblia említ, hogy a *reménység Istene*, ez nem az a reménység, amit a világban reménységnek nevezünk. [A görögben a *reménység* szó jelentése: *remény, várakozás.*]

Hozzánk hasonló karizmatikus gyülekezeti körökben, azokat az embereket, akik a reményükről beszélnek, azokat le szokták hurrogni, hogy ne csak reménykedj, hanem higgyél, mert a remény az nem hit. És valóban a világban a reménység az egy kívánságot jelent, mert reméli az ember, hogy majd valami történik a jövőben.

De itt a *reménység Istene* kifejezés másról szól. És azt hiszem, nyugodtan be lehet helyettesíteni a reménység szó helyett az *elvárást*, mert ez ezzel egyenértékű. A bibliai reménység egy elvárást jelent. A bibliai reménység azt jelenti, hogy elvárom, hogy megtörténjen.

És itt azt mondja az igevers, hogy az elvárás Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hívésben. Halleluja. Tehát, ha *hitben* vagy, akkor *örömben* vagy és *békességben*. Ha ezek lemerülnek benned, ha elkopott az örömed, elkopott a békéséged, akkor jön a kétségbeesés. Ha a *hited erős*, akkor ezekkel fel vagy töltödvé.

Mert a *hit* magával hozza az *örömet*, a hit magával hozza a *békességet*. Amikor hitben vagy, akkor nem keresed azt, hogy hogyan tudok már a hitbe bekerülni. Akkor egyszerűen ott vagy és megnyugszol, s felsóhajtasz, hogy ez a *békességnek a helye*. Írja a Zsidó levél, hogy mi hívők bemegyünk a *nyugodalomba*. A nyugodalomnak a helye az a *hitnek a helye*. Amikor hitben vagy, akkor nyugodalomban vagy.

Amikor állandó stresszben, állandó idegeskedésben, állandó feszültségben és állandóan kétségbeesett helyzetben vagy, akkor nem vagy hitben. Minél *erősebb a hited*, annál erősebb

a *békességed*. Ez nem jelenti azt, hogy nincsenek rossz gondolataid, nem jelenti azt, hogy úgy érzed magad, hogy te hitben vagy.

Ez azt jelenti, hogy van benned egy békesség, ott bent. És lehet, hogy a hajad szála feláll, de bent békességben vagy és *nyugalomban*. A hitben állók *belépnek* az Ő nyugodalmába. Tudják azt, hogy Isten gondot visel róluk, és minden jóra fordul. Tudják azt, hogy a rossz helyzetből is Isten ki tudja hozni a legjobbat.

Így fájdalomban és rossz helyzetben is tudnak mosolyogni, és a reménytelenségben is tudnak mosolyogni. És tudnak örömben lenni és békességben lenni. És ahogy Sanders pásztortól nagyon sokszor hallottad, a szemétkupac tetején is tudja kiáltani a hitben álló ember: – Győzelem! Halleluja!

Lehet *örömed*, mert tudod, hogy Isten nem hagy cserben. Lehet *örömed*, mert tudod és elhiszed, hogy Isten elvégzi érted. Ha nem tudod, hogy elvégzi érted, ha nem tudod, hogy Isten gondot visel rólad, ha nincs ezzel kapcsolatban békességed, akkor nem vagy hitben.

Igazából az a probléma, hogyha nem kerülsz hitbe. Hogyha *hamis hitben* vagy és nem változol meg belőle, akkor problémáid lesznek. És hány és hány példát láttunk, hogy emberek meghaltak, tönkrementek vagy tragédia történt velük, és azt gondoltuk róluk, hogy ó, milyen hitemberek voltak ők. De nem látsz bele az emberek bensőjébe, és nem tudod, hogy mi volt, amit Isten nekik mondott.

Vannak mutató jelek. De neked nem is azzal kell foglalkozni, hogy másokról példát vegyél, hacsak az a másik nem egy jó példa a hitre. Neked azzal kell foglalkozni, hogy Isten mit mond neked. Azzal kell foglalkoznod, hogy *Isten mit közöl* veled.

Ha depressziós vagy, ha teljesen tele vagy félelmekkel, akkor nem hiszed azt, amit Isten Igéje mond. Tehát, ha nem vagy hitben, akkor *kerülj bele*. De hogyan? Menj vissza oda, amit Isten mondott, és kérdezd meg tőle, hogy mit kell tenned. Én úgy hiszem, hogy ameddig van benned lélegzet, addig nem késő. Menj vissza oda, hogy Isten mit mond neked.

Nem biztos, hogy innen hazafelé a metrón vagy a villamoson ezt meg fogod hallani, de kell, hogy *időt töltsél* az Úrral, és kell, hogy időt töltsél azzal, hogy az Úr mit mond neked. Továbbá vizsgálj meg, hogy hol van a te *bizodalmaid szintje*.

Addig *keresd* Őt a helyzetteddel kapcsolatban, amíg meg nem találsz azt a *békességet*, amellyel kapcsolatban te tudsz hinni azzal kapcsolatban, amit Isten mondott neked. Ámen! Hiszem, hogy kaptatok ma valamit. Dicsőség Jézusnak!

Elváró hittel állok most itt előttetek, hogy ahogy a kezem rátok helyezem, a kenet kiárad. Az a *kenet*, amely bennem van, amely felettem van, ez átárad a te testedbe. És jelentsd most ki: *Elfogadom a gyógyulásomat! A testemet gyógyultnak nevezem, és friss kenet az, ami megérint engem. Elvárással állok ide ki, a Jézus nevében!* Halleluja.

Hiszem azt, hogy a mai napon sokan megértést és kijelentést kaptatok és készen álltok arra, hogy a *hiteteket megcselekedjétek*, és mindazt, amit az Úrtól hallotok, az Ige alapján, a Szent Szellem által. Kívánok nektek nagyon gyarapodó és sikeres újévet, az Úr Jézus Krisztusban! És töltsétek nagyon *sok tartalmas időt* az Istennel és a Szent Szellemmel való közösségben, a következő évben is! Legyetek áldottak! Ámen!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.